

Jesaja 53:1

“Wie heeft onze prediking geloofd en aan wien is de arm des HEEREN geopenbaard?”

1 de vraag 2 de verklaring

Gemeente,

1 de vraag:

Dat is de vraag: wie heeft er geloofd? Wie gelooft er? De vraag die aan het begin van de voorbereidingsweek ons meegegeven wordt. En die vraag is nodig op z'n tijd. Het is dezelfde vraag waar het om zal gaan als we voor Gods rechterstoel staan. Wij komen allen voor de rechterstoel van Christus en dan zal deze vraag beslissend zijn: wie heeft er geloofd? Dat zal beslissen tussen ingaan of buiten blijven. Want wie in de Zoon gelooft die heeft het eeuwige leven, doch wie niet gelooft die zal het leven niet zien maar de toorn Gods blijft op hem. Geloof beslist tussen eeuwige heerlijkheid of eeuwige rampzaligheid. Toch schuiven we die vraag makkelijk voor ons uit. Is het niet? Vooral als we er voor ons gevoel wel eens niet helemaal uit zouden kunnen zijn. Ja, komt nog wel een keer, later, als ik ouder ben. Maar later kan 'te laat' worden. Daarom is het zo ontzettend nodig en heilzaam dat in elk geval 4 keer per jaar we deze vraag heel nadrukkelijk naar ons toe krijgen. En we als het ware voor het blok gezet worden op weg naar het Heilig Avondmaal: hoe is het nou met u, met jou? Geloof je, geloof je echt? Het verspert de rijbaan van onze levensweg. Wil ons stilzetten. Hoe is het nou met ons? Word het niet hoog tijd om deze vraag heel serieus te nemen? Geloof je, geloof je echt? Beproeft uzelf of ge in het geloof zijt!

En, denkt misschien iemand, als je dat nou al weten mag? Als je weten mag dat je gelooft? En dat mag vast liggen. Moet je je dat dan toch steeds weer opnieuw afvragen? Of zit je dan eigenlijk er deze preek een beetje voor spek en bonen bij? Nee, echt niet. Het jezelf beproeven dient ook om het geloof dat er is te zuiveren. Om het koper van het geloof te poetsen zodat het weer blinken gaat. Dus zelfbeproeving heeft ook nut als je al geloven mag en we zullen nog zien dat het ook dient om verwondering te geven. Als ik al geloven mag dan dient de zelfbeproeving om verwondering te geven. Want zeggen dat geloof een wonder is is één, maar het beleven als een wonder is nog wat anders. je vindt het weer zo makkelijk gewoon, je geloof, je avondmaalsgang.

Daarom voor ons allen de vraag: wie heeft onze prediking geloofd? Daar wordt het geloof dus mee verbonden, met de prediking. Want kijk, er zijn wel mensen die heel vlotjes zeggen: o ja hoor, ik geloof wel. Dat hoor je ook buiten de kerk nog wel zeggen: nee, ik geloof wel. Maar dan zou een goede vraag zijn: wat dan eigenlijk? Wat dan precies? IN onze tekst heeft het een duidelijk voorwerp: onze prediking. En we zagen veertien dagen geleden wat die prediking is. Aan het begin van het 4^e lied van de Knecht des HEEREN. Hij zou vernederd worden, verdorven, getroffen door Gods toorn en verhoogd en verheven, ja zeer hoog worden. Dat is de prediking. Dat Jezus, de Knecht des HEEREN vernederd is. Getroffen door de bliksemschichten van God. Dat de toorn van God over de zonde zo groot is eer Hij die ongestraft liet blijven, Hij die heft gestraft aan Zijn geliefde Zoon. Zonde niet straffen, zonde door vingers zien, nee dat duldt de heilige God niet. Dat zie je aan Christus in Zijn lijden: Man van smarten, onwaardigste onder de mensen, verwond, verbrijzeld, afgesneden, vervloekt. Dat is de straf op de zonde, elke zonde. De prediking dat God schrikkelijk toorn, beide over de aangeboren en bedreven zonden.

En tegelijk is dat de prediking dat de Vader zondaren zo lief heeft dat Hij die straf liever aan Zijn Zoon voltrekt dan aan zondaren. Dat Hij in Zijn liefde Zijn Zoon heeft gegeven in Wie vergeving is. Opdat er vrijspraak zou zijn. Verdiend door de Knecht des HEEREN. Die daar zo zwaar voor wilde lijden. Die daar Zijn leven, Zijn bloed voor overhad opdat er vergeving zou zijn. Vrede met God. God is de God, Die zondaren zaligmaakt en in Christus aanziet alsof zij nooit zonde hadden gekend of gedaan.

En dan de prediking dat deze Jezus verhoogd en verheven, zeer hoog zal worden. Hij zal alle macht krijgen in hemel en op aarde. Over alles mogen beheren en uitdelen: de hemelse schatten, het kindschap, de Heilige Geest, Zijn offer. Om vele heidenen te besprengen met Zijn bloed en Geest. Zodat zondaren tot inkeer komen, tot geloof komen. In wederliefde ontvlammen voor Hem en naar Zijn evenbeeld vernieuw worden.

Onze prediking. Van de Knecht des HEEREN. In wie je in het kort ziet de toorn des Heeren, de liefde des Heeren en de rijkdom en macht des Heeren. Wie heeft deze prediking geloofd? Daar staat het woord waar ons woord 'Amen' van is afgeleid. Dus: wie heeft op deze prediking "amen" gezegd, wie heeft hem betrouwbaar geacht? Wie zegt op deze prediking "amen"?

Wie dat doet die komt in beweging. Dat is heel wezenlijk, wie de prediking geloofd komt in beweging. Paar voorbeelden:

als we bij de dokter zitten en we krijgen bericht dat we ernstig ziek zijn, een ernstig ziekte hebben, maar er is een ziekenhuis in Nederland waar ze een afdoende behandeling hebben tegen deze ziekte. Als u dan naar huis gaat en u neemt een asperientje wat blijkt daaruit? Dat u het niet echt gelooft, niet echt serieus neemt. Want dan zou u wel contact opnemen of laten nemen met dat ziekenhuis. Als je het gelooft, dan kom je in beweging.

Als we denken aan de vorige avondmaalsdienst. Over de vrijstad. Als iemand een ander per ongeluk gedood had was hij ten dode opgeschreven, tenzij hij op tijd in een vrijstad kwam, daar was hij veilig. Als iemand dan handenwringend op een bankje gaat zitten, of rondjes loopt om die vrijstad heen, wat blijkt daaruit? Dat hij het niet echt gelooft. Als hij het echt geloofde, dan vluchtte hij wel de vrijstad in, in plaats van eromheen te blijven. Als je gelooft dan kom je in beweging naar de vrijstad, in de vrijstad.

Als je onze prediking gelooft dan ben je in beweging gekomen. In beweging naar Christus toe. Als je dat echt gelooft: de toorn, de liefde en de macht van God, dan blijf je niet rustig zoals je bent. Dan zit je ook niet handenwringend en angstig op je stoel en meer niet. Nee, dan kom je in beweging. Naar Christus toe. Je zoekt de zaligheid buiten jezelf in Jezus Christus. Je smeekt: geef mij Jezus of ik sterf, buiten Hem geen leven, maar een eeuwige zielsverderf. Dat is: geloven.

Als je op je eigen manier blijft leven, geloof je niet echt de prediking. Als je je zonden vast blijft houden, geloof je niet echt de prediking. Als je zegt, ja, maar..... dan geloof je niet echt de prediking. Want wie de prediking gelooft, die vlucht tot Jezus.

Nu, dat is het punt waar het om gaat: gelooft u, geloof ik? Beproeft uzelf of u in het geloof bent. En hoe beproef je dat het zekerste? Door nu tot Jezus te vluchten! Door desnoods te zeggen: Heere, of ik het eerder in mijn leven heb gedaan of niet, weet ik niet, maar in elk geval: nu, vandaag vlucht ik tot Jezus. Voor het eerst of voor de duizendste keer: ik vlucht tot Jezus.

Schuif dat niet voor je uit! Blijf er niet voor staan totdat de voorbereidingsweek voorbij is en dan is het weer van de baan voorlopig. Laat je voor het blok zetten! Doorleven is zo gevaarlijk! Want wie niet gelooft, die wordt buitengesloten uit het Koninkrijk der hemelen. Die verkondigen wij dat zij geen toegang hebben tot de tafel des Heeren en ook geen deel hebben in het rijk van Christus. En hun verkondigen dat zij geen

deel hebben in het rijk van Christus. En in welk rijk je dan wel deelt hoeft ik niet hardop te zeggen.

O, laat je deze week toch voor het blok zetten: bekeert u, bekeert u. Want echt: de prediking is waar. Daar kom je eens achter. Dat de prediking waar is, als je sterft. Dat God de zonde niet ongestraft zal laten en dat er behoud was, was, in Jezus Christus, maar dat je dat niet gezocht en niet gewild hebt.

Geloof u, geloof ik? Met een "Amen" op de prediking, wat doet vluchten tot Jezus? Ja? Welkom aan de tafel des Heeren! Daar worden vluchtters tot Jezus verwacht en genodigd, allen die geloven. De Heere verzegelt het daar: Ik voor u, Ik voed u, en Ik zal u opnemen in Mijn heerlijkheid. En wat een wonder is dat! Wat een wonder als dat u, jou geldt! Niet voor te stellen! En dat wordt niet gezegd om je te laten denken: nou, dan zal het wel een hele kleine kans zijn, maar om je te laten beseffen: wat een dankbaarheid, wat een verwondering!

2 de verklaring

Hoedo dan? Nou, dat wonder blijkt uit de toon waarop de vraag gesteld wordt. Als die vraag zo gesteld wordt dan is dat in eerst instantie met een sombere ondertoon. We letten eerst op de verklaring van deze vraag: Alsof een leraar op school rondgaat om te kijken wie zijn huiswerk heeft gemaakt. En hij heeft een paar tafels gehad en geen van hen heet het gemaakt. En dan kijkt hij zo de klas rond en vraagt: wie heeft het nou eigenlijk gemaakt? Want het lijkt wel alsof niemand er wat gedaan heeft.

Wie heeft onze prediking geloofd...? Want het lijkt wel alsof niemand hem betrouwbaar heeft geacht. Zo komt deze tekst ook terug in Johannes 12. Waar Jezus uitgebreid gesproken heeft en gepredikt heeft. En de wonderbare spijziging is geweest en Lazarus is opgewekt uit de doden. En dan staat er: en hoewel Hij zovele tekenen gedaan had nochtans geloofden zij in Hem niet opdat vervuld zou worden het woord van de profeet Jesaja: wie heeft onze prediking geloofd? En in Romeinen 10 zegt Paulus nadenkend over Israel: doch zij zijn niet allen het Evangelie gehoorzaam geweest, want Jesaja zegt: wie heeft onze prediking geloofd?

Zo ligt dat blinkbaar. Wie gelooft nu eigenlijk de prediking? En hoe komt dat? Nou dat zegt vers 2 direct: want.....want Hij is opgeschoten als een rijsje, als een wortel, had geen gedaante noch heerlijkheid, was veracht en de onwaardigste onder de mensen. Daar zijn wij niet van gediend. Dat God geen tekenen geeft, engelen laat verschijnen, opzienbarende wonderen doet, maar laat prediken een Gekruisigde. Een Man van smarten. Die

laat zien: welvaart, rijkdom in aards opzicht moet je van Mij niet verwachten, die garandeer Ik niet. Die laat zien dat zo erg onze zonden zijn dat dit nodig was. In Wie je kunt zien wat navolging van Hem in kan houden en voor grondlijnen kent. Wie wil zo'n Zaligmaker? Wie ziet er schoonheid, heerlijkheid in zo'n Zaligmaker?

Niemand. Hoe komt dat? Wij zij zo verdorven, zo dwaas en blind geworden dat wij willen gaan voor aards gemak en geluk, dat wij niet willen weten dat wij met onze beste werken nog steeds straf verdienen, dat wij niet willen lijden om Zijns Naams wil. Dat bleek al tijdens Jezus' leven. Allen verlieten Hem toen duidelijk werd dat Hij de lijdensweg in zou slaan, Zijn discipelen sloegen om zich heen om Jezus niet te laten lijden. Zo zijn mensen, zondaren, blind voor wat dient tot hun zaligheid, vijanden van genade en van de Zaligmaker.

Daarom valt het niet te verwachten dat een mens Gods Koninkrijk zal ingaan. Dat maakt dat we nooit ervan uit mogen gaan dat de gemeente wel geloven zal. Dat dat toch eigenlijk vanzelf spreekt dat de gemeente die in de kerk zit wel echt geloof zal hebben. Die veronderstelling heeft al teveel kwaad aangericht in de kerk en kan al zoveel mensen zichzelf hebben laten bedriegen voor de eeuwigheid. Die veronderstelling heeft al te vaak de avondmaalsgang laten vervlakken tot een gang die er natuurlijk bij hoort en waar we natuurlijk met z'n allen aan zijn. Geen wonder dat dan jongeren zeggen: er gaat zo weinig van uit, je merkt zo weinig aan avondmaalgangers.

Onze tekst geeft nog een verklaring, nl van het punt: oe kan het dan dat er toch gelovigen zijn? Nu wordt als we goed lezen dezelfde vraag twee keer gesteld in onze tekst. Eerst: wie heeft onze prediking geloofd? En dan: aan wie is de arm des HEEREN geopenbaard? De prediking geloven is gelijk aan dat de arm des HEEREN je geopenbaard is. Daar wordt wel de Heilige Geest mee bedoeld. Door Christus verworven. Die als een arm je vastgrijpt en je meeneemt. Iemand wees mij ooit hierop: als het gaat over de schepping dan spreekt de Bijbel over Gods vingers. Het werk van Zijn vingers. Bij wijze van spreken Zijn pink, Zijn duim. Dat was voor God alsof Hij daar maar een pink voor nodig had. Maar als het gaat over het werk van de verlossing, van het geloof, dan spreekt de Bijbel over Gods arm. U hoort het verschil. Een kopje kun je met je pink op tafel verschuiven. Maar een inbreker moet je met je arm tegen teweerstellen en mee worstelen, dat red je met je pink je vinger niet. Als een mens die het met zijn pink niet afkan maar zijn hele arm in de strijd moet gooien. Zo'n werk is het brengen tot geloof. Om die

weerbarstigheid te overwinnen en in te winnen. Dat is nodig om een mens tot geloof te brengen. Dat Zijn arm zich openbaart. Geloven is niet niks!

Soms lijkt dat wel eens. Alsof geloven zo in ons verlengde ligt. Als het maar helder gebracht wordt en hoort dat God van je houdt en je waardevol vindt nou, dan geloof je dat toch. Natuurlijk is Jezus toch voor je gestorven? Alsof het niets is en niets kost om tot geloof te komen.

Maar hier leren we anders. Tot geloof komen. Dat is werk van Gods heilige Geest Die als een machtige arm van God mijn weerstand overwon en mijn verzet brak en mijn onwil te sterk werd. Wat een wonder: dat ik geloof! Me verloren ben aan Christus. Dat zou nou nooit gebeurd zijn van mezelf uit. Dat was totaal niet in de lijn der verwachting, gelet op wie en hoe ik ben. En toch is het gebeurd. Hij bracht mij tot geloof. De arm des HEEREN is aan mij geopenbaard.

Wie heeft onze prediking geloofd? Ja? Dat is door 's HEEREN arm alleen geschied. Omdat Jezus de heilige Geest verwierf voor u, voor jou. Verwierf voor wie het niet wilde, voor wie het niet waardeerde. En toch deed Hij dat. Dat is een wonder van genade! Denk je eens in: je wilt iemand helpen. Je ziet dat hij zelf de boodschappen niet kan dragen en dat ze allemaal op straat vallen. En je schiet te hulp en raapt ze op. En die man wordt kwaad, die slaag je weg, die wordt boos. Wat denk je dan? Bekijk het dan. Als je niet geholpen wil zijn, ploeter dan zelf maar verder. Jezus was bezig om ons te redden. En wij, wij achten Hem niet, wij verachten Hem, wij spugen op Hem en bespotten Hem. We verlaten Hem. En toch ging Hij door. Ging Hij door voor de gegevenen van Zijn Vader. Om de schuld te verzoenen en de Heilige Geest te verwerven.

Wie heeft onze prediking geloofd? U, jij? Wat een wonder! De Vader verloor, de Zoon kwam en verdroeg en verwierf. De arm des HEEREN, Zijn Geest, won in en overtuigde en daarom, daarom geld: ik geloof. Ik mag ten avondmaal!

En als het onze nood en vraag is? Zijn arm, Zijn hand brengt tot geloof. Daar is wel heel bijzonder de Heilige Geest mee bedoeld. Die als met een arm zondaren ergens vandaan haalt. Die als met een arm zondaren leidt en meetrekt tot Jezus Christus. Zo reëel, zo werkelijk alsof het een hand is die je beetpakt. En je meeneemt. En je brengt bij de Knecht des HEEREN. Dat doet Hij. Dat is Evangelie voor mensen die er zelf in vastlopen. Mensen die zichzelf niet stil kunnen zetten. Zichzelf niet onder de indruk kunnen maken van het oordeel. Zichzelf

geen berouw kunnen geven. Zichzelf niet tot Jezus kunnen brengen, durven brengen. Je neemt het je voor en toch val je weer terug. Je weet het met je verstand en toch durf je niet. Je komt niet los uit je zondigheid. Je komt niet tot Jezus in vrijmoedigheid. Hier is uw Middelaar. Zijn arm is lang genoeg, die haalt je overal vandaan, waar je ook zit en bent. Zijn arm is sterk genoeg om je los te wrikken. En Hij brengt vrijmoedig tot Zich. Wat een Evangelie! De prediking, de vergeving is Zijn werk. Het geloof in de prediking is ook zijn werk. Om Hem aan te roepen: Heere, haalt U me erbij. Haalt U me weg waar ik vastzit. Waar ik maar doorleef. Heere, brengt U mij helemaal bij de Heere Jezus. Tot dat ik er echt ben, bij Hem, in Hem. Zijn arm zal Zich openbaren en Hij brengt tot geloof.

Aan wie is de arm des HEEREN geopenbaard? Wie heeft onze prediking geloofd? Schuif deze vraag niet weg. Duw hem niet voor je uit. Het is een vraag op weg naar de rechterstoel van Christus. Het is een vraag bedoeld tot bekering, tot bekering van ieder die Jezus nog niet kent, nog niet in beweging kwam naar Hem toe. Het is een vraag, bedoeld tot verwondering voor ieder die tot Jezus kwam, tot Jezus gebracht werd. Opdat ik besef en belijd: ik ben gebracht, ik ben door 's HEEREN arm en welbehagen getrokken.

Amen